

Opta: XXX Concurs Literari DE Sant Antoni
PREMI DE POESIA

L'ABLANIMENT DELS COLORS

Pseudònim: Un sol batec
(poemes escrits a quatre mans)

I

Perfilàvem els somnis adormits
dins la nit dels inconscients.
Sadollàvem el desig il·limitat
de percebre els estels
prop la calma del desert.
A la font dels colors
vam deixar-hi les cabòries,
ofegant-se sota els raigs
d'una lluna delirant.

*

*És la natura
efervescent paleta
Amb un bleix màgic.*

II

A la claror de la lluna plena
besàvem estrelles en silenci,
mentre esperàvem que l'alba
retallés un nou dia
al llindar de l'horitzó

*

*L'alba és l'orfebre.
Abraça l'immens robí.
Neix el nou dia.*

III

Sota un cel roig, el xiuxiueig de la pluja sona com una suau melodia a cau d'orella i els sons s'escampen, un a un, sobre la pell de la tardor. Evanescent es desclou la nit servada a les mans blanques de l'atzur.

*

Cel ensangonat.

El rovell es deixata

bressat per l'atzur.

IV

Supèrflues, dormitant sobre blaus
i enquadrades a l'espai perdut del bosc
apropaven la dolcesa als seus llavis.
Just a l'instant de fugir,
l'ànima els explorà nous horitzons
envers la pluja arrossegada sota els peus.
Una mar abstreta i trèmula
murmura com el cant de les sirenes
a l'illa de les boires oblidoses.

*

*Tots els blaus broten
en l'immens camp d'onades.
Mar de plenituds.*

V

El teu foc intens
tataua mots sobre la pell.
I llavors, llegint-te,
s'encalma aquest crepuscle atardat
que m'afigura el bes entre tots dos.

*

*Nívols de seda
que el ponent incendia.
Llenç evanescent.*

VI

Vindrà la nit argentada
com l'assossec amarg que es descorda
per un nou jaç sargit amb versos
quan el ventre s'allibera de la lluna.

*

*La nit descorda
la cremallera d'astres
i el botó d'argent.*

VII

Camins i senderes de fang i pols
recorrien el nostre cos, però
els colors suaus i càlids de la vida
ens acompanyaven a cada moment.
Esdeveníem llum.
Érem grocs i verds i blaus i grisos,
cavalcant les mans del vent.

*

*Esdevé la llum
el més desvetllat pinzell.
Guia de l'esguard.*

VIII

Esdevinc silenci entre els blaus
quan és tant tebi
el despertar de les onades.
Aigua i escorça de sal
serpentegen pels esculls
quan l'horitzó crema roig
al fons del claustre del desig.

*

Frisós serpenteig
enmig d'esculls coral·lins.
Aigua hialina.

IX

A l'hora baixa quan l'eclipsi s'acomiadava
un riu de rialles apareixia desbocat a ran de mar.
Tu i jo, intentant tocar la lluna,
recollíem garotes i petxines,
i cristalls blaus endormiscats.

*

Garotes de nit
encerclades de punxes.
Recer d'aurora.

X

Porta'm un lilà en flor
de color blau teranyina
intens com la sedalina
valvada de primavera
que alleugeri certa espera
de tant anhelada metzina.

*

*Flaire del passat,
xàldigues d'ametista,
enyorats lilàs.*

XI

Enyoro el cant dels versos
que es precipiten al buit de la paraula
i acarono amb regust malenconiós
el pensament d'un vol que es reflecteix al mar.
Blancs i negres es fonen ara, en l'inici del record.

*

*Juga la garsa
en el grenyal herbatge.
Traç blanc i negre.*

XII

Tresors de contes antics, apareguts a la sínia dels records com el llampurneig esglaiat sota el vel trencat de la seva innocència. Florien els ametllers a l'altre costat del món i se't servava als teus ulls un grèvol plec d'obscuritat.

*

*Ametllers florits,
badalls de primavera.
Degotalls de llum.*

XIII

Rebrego la pell del mar
on reposen els versos
que he escrit els darrers anys
i intensifico l'oreig
que balma sota el cel.
Emprenc la fugida vers al Sol
i diversifico en cristalls
l'instant que estic vivint.

*

*Llàgrimes de sol,
escampall de diamants.
Mar blau turquesa.*

XIV

Desnuada, en la tardor
descansa l'aigua sense pell.
Hi brodarem punt a punt
la vànova roja
on es desperten els somnis.

*

*D'aram i bronze
es tenyeix la fageda.
Embolcall càlid.*

XV

Quin degotall designa
el bé i el mal de la paraula?
Quina mena d'esforç implacable
es despulla en mi?
Dorm el present
al laberint dels vents
i acluca el vers
dins la tardor que s'enfila pel meu cos.

*

*Caduc fullatge
que dansa al vent errívol.
Rogenca estora.*

XVI

Pàgines de vellut escrites dia a dia esdevenen atalaies del vent amb balustres alzinades. Acoloreixo l'instant que ara s'adorm als llavis de la natura i prenc la llum i tots els seus colors.

*

*És la natura
amagatall de colors,
canemàs d'instant.*

XVII

A mesura
que el vent rondina,
m'adono
que he viscut
dins la tempesta
i que remoc, encara,
els somnis desvetllats
dins el cistell improvisat del canyissar.

*

*El vent desvetlla
canyissars remorosos
que al riu bressolen.*